

Bakbundna händer och ihopsydda läppar
Vid ett kärr som ingen valt att se
Omringad av bilder från mitt förflutna
Krossat glas och tomhet,
Men det finns bara en sak i mina tankar
Jag sträcker ut min hand
Kyla och skräck omfamnar mig
För att sedan genomsyra allt vid denna spegel

Tankarnas rinnande vener
Är detta vad vi lever för?
Denna ständiga längtan efter din röst
Varför svarar Du mig inte?

Leende, kastar jag mig ut i det eviga
För att omfamnas av mitt öde
Detta vatten av besatthet blir min grav